

NA SLOVÍČKO

Přichází čas Vánoc

**Až zazvoní zvoneček,
rozsvítí se stromeček,
malý dárek rozbalte si
a na všechny vzpomeňte si.
Pak vykročte rovným krokem
za tím krásným novým rokem!**

Ivana Ullmannová

Balady

Žáci 6.A a 6.C se v listopadu věnovali baladám, tedy lyricko-epickým básním se smutným koncem. Četli si baladu od Františka Ladislava Čelakovského Toman a lesní panna a několik balad z Erbenovy Kytice. Žáci si také zkusili napsat vlastní balady. Některé balady se moc povedly, což můžete posoudit sami:

Terka Ondřejčková a Terka Kaščáková:

Dvě sestry

Žily, byly dvě sestry,
jedna krásná a spanilá,
druhá ošklivá a žárlivá.

Marie byla tak krásná,
až závistivá Hana žasla.

Hana dostává dárky od lidí,
Hanu radši lidé nevidí.
Když jednou dostala Marie prsten,
stal se její obdarovatel hostem.

Pozvala ho k nim domů,
to ještě nevěděla, že je to jeho chvílka poslední.
Hana vzala tenkou stuhu
a uškrtla ho, když odbíjela dvanáctá hodina polední.

„Proč jsi to udělala!“ vykřikla Marie.
„Nedal mi prsten a za chvíli minuta po dvanácté odbije.“

„Dej mi ten prsten!“ křičela Hana.

„Ne, to byl dárek od toho pána.“
„Tak to půjde po zlém,“ zařvala.
„Jak vidíš, jsem velká přesila.“

Hana vzala nůž
a přikryla setře tváře růž.
Hana Marii zabila
a odnesla ji do chlíva.

Za to, že sestru zabila,
se Marie za hřích rozplynula.
Teď Marie v hrobě klidně spí,
ale zlá Marie nikdy oka nezamhouří.

Uvnitř tohoto vydání:

Balady z pera 6. A	2
Den řemesel v 7. A a v 7. B	3
Den řemesel v pátých ročnících	5
Projektový den 8. A	

Olda Slezák

Titanik

Když stavěla se velká loď,
mnoho nehod bylo.
Nikdo sice nezemřel,
však mnohým se to nelíbilo.

Než se ta loď dokončila,
jeden dělník volá: „Běda!“
Prý se mu zdál hrůzný sen,
jak loď na moři potápí se jen.

Že stovky lidí umírají
a velká loď v hlubinách mizí.
Když to řekl šéfovi,
dostal pěstí do brady.

„Proč bych měl poslouchat tvoje zbytečné obavy,
je to projekt, který je naprosto bez chyby.
Tak už mi zmiz z očí,
ty slizký pochybovači!“

Když přišel domů z roboty,
dal si večer a šel si lehnouti.
O půlnoci se mu zase zdá ten hrozivý sen,
jak loď potápí se a v ní zhasne duše všem.
Tak opakuje se to den co den
a v práci ho už považují za blázna jen.

Když Titanik dostavěl se,
slávy bylo mnoho.
při první jízdě po moři,
bylo všude lidí plno.

Na palubě velké lodi,
bylo mnoho lidí.
Nikdo z nich se nestrahuje,
na moři se vidí.

Na molu se davy tísň
a na cestu jí vyprovázejí písní.
Týden potom novina zlá běží,
že ta krásná loď na dně moře leží.

Předtucha se vyplnila,
nikoho však netěšila.

Matouš Bukovský: Balada pro vás

Baladu pro vás já složit mám,
ale jak, to nevím sám.

Dlouhá noc je přede mnou,
snad múzy mi s tím pomohou.
Však desátá už odbila
a múza tu stále ještě nebyla.

Kdyby býval mámu poslech,
četl více knih,
balad bych měl hnedka víc.

Projektový den ROK ŘEMESEL

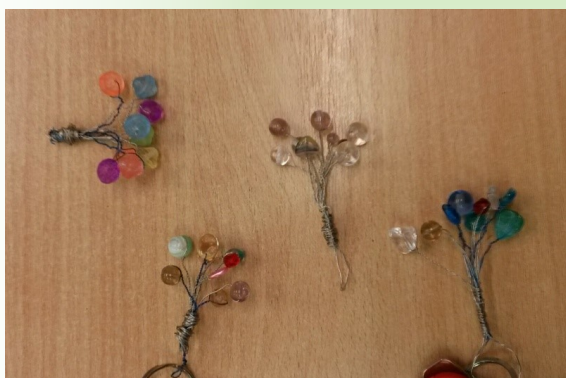
DEN ŘEMESEL VE 3.A

Ve středu 16.11. proběhl na celé škole Den řemesel. U nás ve 3.A proběhl takto: Nejprve se žáci rozlosovali do skupinek a vylosovali si jedno řemeslo. Přečetli si o daném řemeslu a pak s ním ostatní seznámili. Nejdříve pantomimicky předvedli, co řemeslník dělá, pověděli nám, s jakými nástroji pracuje, jaké vykonává činnosti a pověděli nám i nějaké zajímavosti. Pustili jsme si i krátký film o bednářích. Druhá

část byla pak zaměřená na praktické činnosti.

Žáci si mohli vyzkoušet tkání, práci s vlnou (splétání copánků) a práci s drátkem a korálky. Výsledkem byla hračka chobotnička, ozdůbka na klíče a vlastnoručně utkaný kus látky.

Většině dětí se práce moc líbila a bylo jim líto, že si nezkusily všechno. Proto se k těmto činnostem ještě v příštím týdnu vrátíme.

Woodcomp – výroba vrtulí Křemen

Dne 16. 11. byl na naší škole projektový den neboli den řemesel. My jsme se šli podívat do Dolínku do výroby vrtulí Woodcomp.

Rozdělili jsme se na dvě skupinu a šli jsme se podívat do výroby. Prováděl nás Karel Phillip a pan Matoušek. Nejdřív nám ukázal, jak se skladuje dřevo, které se musí nechat vysušit asi rok, aby se z toho dali dělat vrtule. Potom jsme šli do haly, kde se vrtule lakují, lepí a brousí. Všude to hrozně smrdělo. Paní učitelka Provazníková jednu vrtuli dostala, ale pak jsme ji dostali my.

Dozvěděla jsem se, že je to druhá největší výroba vrtulí v Evropě. Za rok vyrobí 500 až 1000 vrtulí. Vyrábí se na zakázku a na skladě mají jen 100 vrtulí. Vrtule se vyrábí z jasmínového, smrkového, dubového a bukového dřeva. Také se vyrábí kompozitové a dřevokompozitové vrtule. Ve vrtuli je dřevěné jádro, které může být z umělého dřeva. Prodávají se do Kanady, Chorvatska, Ruska a Itálie. Jeden list vrtule může stát od 22 tisíc až po 150 tisíc korun. List vrtule může být designový nebo obyčejný. Na okraje vrtulí se dává gumový nebo kovový chránič proti mouchám, kamínkům a trávě. U velkých strojů si máme dávat pozor na vlasy, nebo nás to může i zabít.

Viktorie Dušková 7. A

PROJEKTOVÝ DEN – 7. B

Dne 16. 11. 2016 jsme v rámci projektového dne se zaměřením na řemesla navštívili Dům dětí a mládeže v Praze 6, kde byl pro nás připraven výukový program. Žáci byli rozděleni do tří skupin a každou z nich vedl jeden lektor. První skupina pracovala ve výtvarně-řemeslné dílně a věnovala se módě jednotlivých historických období. Poté si žáci ve dvojicích vylosovali postavu, která představovala určitého řemeslníka, a úkolem žáků bylo vytvořit z vybraných barevných látek koláž, která by mohla být jeho oděvem nebo by mohla vyjadřovat jeho pocity. Druhá skupina se věnovala leteckému modelářství. Po ukázce již hotových leteckých modelů si žáci sami složili z balzy, modelíny a lepidla svůj vlastní model letadla. Letecké schopnosti modelů si pak vyzkoušeli v tělocvičně objektu. Třetí skupina měla vybráno automodelářství. Nejprve měli žáci možnost zaježdit si na velké autodráze a následně si z barevných papírů vyrobili vlastní karoserii, se kterou potom na dráze závodili mezi sebou. Na všech žácích bylo vidět, že je aktivity zaujaly, což potvrzují některá jejich hodnocení, která zde uvádím:

„Byl to krásně prožitý den, nejraději bych si to někdy zopakoval.“

Velmi se mi tam líbilo, chtěl bych tam ještě někdy jet.“

Program se mi velice líbil a doufám, že budeme i dále jezdit na podobné akce.“

„Byl to velmi, ale velmi krásný den.“

„Užili jsme si to, byla i legrace, byl to super den.“

„Celkově se mi to hodně líbilo.“

„Projektový den se mi moc líbil, klidně bych si ho zopakovala.“

Vandrovnické putování

V rámci celoškolského projektu Rok řemesel jsme si na středu 16. 11. vybrali komentovanou prohlídku expozice Řemesla v pořádku v zámeckém areálu ve Ctěnicích nedaleko Víně. Areál je spravován Muzeem hlavního města Prahy.

Dvě třídy naší školy VI. B a VII. C se vydaly za poznáním dějin řemesel a cechovního sdružování v sociokulturním i uměleckohistorickém kontextu od středověku po současnost. Lektorka neopomněla zmínit ani situaci po r. 1859, kdy byly oficiálně cechy zrušeny. Pro-

cházka expozicí byla vedena interaktivní formou a byla koncipována na 60 minut. Vcelku to nebyl problém, neboť jsme se rozdělili na dvě poloviny a každá studovala vedle řemesel i stálou výstavu, a to od místních dějin pravěku až po současnost včetně modelu těšnovského vlakového nádraží s vláčky.

Lektorka nás seznámila s pacholkem, který se rozhodl vyučit se řemeslníkem, mistrem a dosáhnout titulu cechmistra. Už víme, co se dělo na cechovních schůzích, proč vznikaly vývěsní štíty, jaké existovaly cechovní rituály, jaké pocty se dostalo mistru na jeho poslední cestě, poznali jsme přísná cechovní pravidla, jak se cechy prezentovaly na veřejnosti, jakou váženou úlohu měly ženy v cechu, jaké cechy vlastně vznikaly a jaká náradí používaly. Na závěr jsme obdrželi vandrovníckou knížku, neboť každý pořádný tovaryš se vydával do světa na zkušenou, aby nabral nové vědomosti. A tak jsme putovali zpět po expozicích, abychom vyplnili úlohy v našich knížkách a upevnili svá poznání. A výsledkem se nám stal list mistrovský, v jehož závěru jsme si přečetli: „Po celou dobu učení a vandrování choval se tovaryš vždy počestně, byl pilným a věrným, osvojil si vědomosti a zručnosti ve shora jmenovaném řemesle potřebném a byl řádně za mistra prohlášen. Na důkaz toho byl mu tento list mistrovský vystaven.“

Vyplněné vandrovnícké knížky jsme si odvezli domů jako památku a vzpomínku na příjemné dopoledne strávené na zámku ve Ctěnicích.

Den řemesel v 8.B a v 1. B

Dne 16.10 se uskutečnil Den řemesel. Třídy 8.B a 1.B se jely podívat na Střední uměleckoprůmyslovou školu sklářskou v Kamenickém Šenově. O žáky 8. třídy se postarali učitelé školy, se kterými si mohli vyzkoušet různou práci, kterou se na škole učí např.: broušení, vybrušování nebo barvení. Třída 1.B se šla zatím podívat na nás, jak pracujeme a dále do sklářského muzea. Den řemesel se mi moc líbil, mohla jsem si vyzkoušet těžkou práci, kterou jsem nikdy nedělala a zároveň se i podívat na školu, jak funguje.

Daniela Barcalová 8. B

Včelí farma Kopeč

Třída 1. A a 1. D navštívila nedalekou Včelí farmu, kde jsme se dozvěděli, jak med vzniká. Ochutnávali jsme různé druhy a nakonec jsme si nějaký zakoupili. Děti byly velmi zvědavé a doplňovaly vyprávění pana Cihláře. Zpátky jsme došli pěšky až do školy. Byla to pěkná procházka, neboť počasí se umoudřilo a nepršelo.

Cihlářovi nás již očekávali a provedli nás celým provozem zpracování medu. Dozvěděli jsme se také hodně o chovu včel, o jejich způsobu opylování květů apod. Také jsme s paní Cihlářovou ochutnávali pastované druhy medu. Nejvíce nám chutnal

čokolms. Většina z nás si domů nějaký druh koupila.

Na farmě se nám líbilo. Bylo to velmi zajímavé a rozhodně to nebyla naše poslední návštěva.

Návštěva Muzea čokolády a marcipánu Tábor

Ve středu 16. 11. 2016 jsem navštívili Muzeum čokolády a marcipánu v Táboře. Cesta byla dlouhá, ale veselá. Cestou jsme poslouchali písničky a zpívali. V muzeu nás přivítala příjemná paní a vše nám ukázala. Viděli jsme tam postavičky z pohádek udělané z marcipánu. Pohádky to byly např.: Madagaskar, Casper, Káťa a Škubánek, Lovecká sezona, Pan Tau, Maxipes Fík, Garfield anebo víla Amálka a Doba ledová. Viděli jsme tam postavu Jaromíra Jágra v životní velikosti celou z čokolády. Postava hokejisty byla vyrobena z 20 kg čokolády a strávili na ní 127 hodin práce. V muzeu jsme se dozvěděli, jak se čokoláda vyrábí a jak se sklízí kakaové boby a odkud se dováží. V kavárně, kde jsme si mohli zakoupit výbornou čokoládu, bylo sklo, za kterým jsme viděli pracovníky čokoládovny vyrábět všechny ty sladké dobroty. V podzemí muzea se nacházela pohádková země, kde jsme viděli peklo a v něm seděl na houpacím křesle Lucifer. V pohádkovém podzemí byla i perníková chaloupka a skřítki.

Po prohlídce muzea jsme šli do dílničky, kde jsme si vyrobili výrobky z marcipánu, které nám pak hodné paní z čokoládovny zabalili, abychom je mohli přivést domů jako dárek rodičům nebo kamarádům. Moc se nám výlet líbil a už se těšíme na další.

Žáci 3. D a Veronika Dubnová, tř. učitelka

Den řemesel v pátých ročnících

Na dni řemesel 16. 11. páté třídy vařily, vyšívaly a vyráběly z keramiky. Vařili jsme nepečené cukroví, které bylo dobré s paní učitelkou Skýpalovou. Vyšívali jsme hezké obrázky s paní učitelkou Hlavínovou. Vyráběli jsme svíčky z keramiky s paní učitelkou Navrátilovou. Děkujeme paní učitelkám, že to s námi vyráběly a připravily to pro nás.

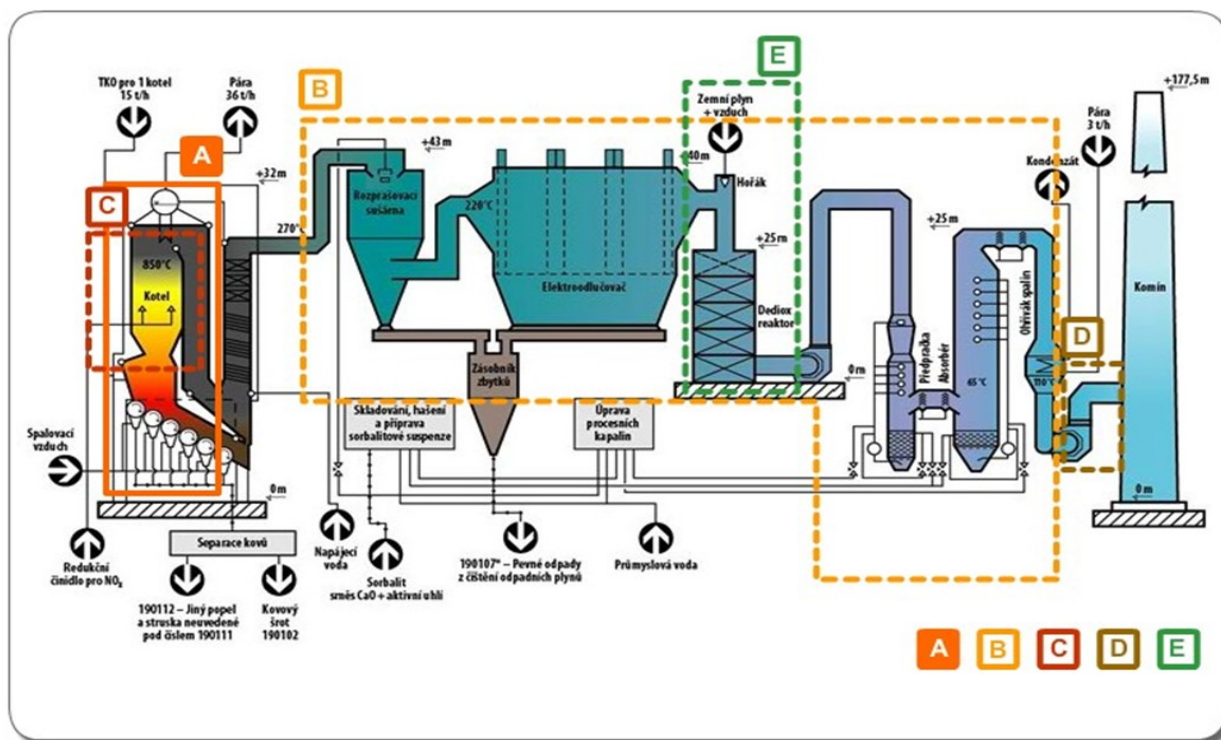
Cukroví: Dělali jsme cukroví (kakaové kuličky). Byla to zábava. Paní učitelka byla velice milá, poskytla nám všechny ingredience. Bylo to nejlepší z celého dne. Hodnocení od 1 do 10, tak bych dal 10.

Vyšívání: Vyšívali jsme, co jsme chtěli podle své fantazie. Paní učitelka nám poskytla materiál: látku a bavlnky. Vyšívání se mi líbilo, bylo to zábavné. Hodnocení 8 bodů.

Keramika: O keramice jsme vyráběli svíčky. Řešili jsme tajenku a poté jsme si vyrobili svícen. Paní učitelka nám pomohla a ukázala nám, jak začít. Hodnocení 9 bodů.

SCHÉMA ZAŘÍZENÍ NA ENERGETICKÉ VYUŽITÍ ODPADU MALEŠICE

Projektový den 8.A

Projektový den jsme strávili ve spalovně odpadu v Malešicích. Spalovna mi přišla na první pohled malá, ale opak je pravdou, byla poměrně velká s mnoha funkcemi. Nejprve nás jeden starší pán, který nás spalovnou provázel, dovedl do přednáškové místnosti, kde nám vyprávěl, jak to ve spalovně vše funguje a taky nějaké příběhy, které se mu při práci přihodily. Za ním na polici byla taková podivná lahev, ve které bylo něco, co vypadalo jako had. Po chvíli jsme to už nevydrželi a zeptali se, co v ní je. Dozvěděli jsme se, že ve spalovně mimo jiné také spalují věci, třeba nelegálně vyrobené, za poplatek a že tohle je varan naložený v alkoholu. Po vyprávění jsme si vzali na hlavy helmy a šli jsme si projít to nejdůležitější pro spalovnu. Viděli jsme například takové „spáry“, kterými se nabíral dovezený odpad a následně se pouštěl do kotlů, ve kterých se spaloval. Celá prohlídka trvala přes dvě hodiny a mně osobně se docela líbila. Myslím, že je dobré vědět, co se s odpadem po vyhození do popelnice děje.

Veronika Ježová

Když jsme vstoupili do malého vstupního domečku, čekali jsme asi deset minut, než si pro nás přišel starší pán, který nás vzal do hlavní budovy. Ještě před tím nám ale řekl, co vše tam mají za zvířata. Na komíně například hnízdí sokoli. Pak jsme šli do přednáškového sálu, kde nám pán začal vysvětlovat celý proces spalování a co vše spalovna vyrábí. Pak jsme si všichni vzali žluté helmy a šli jsme se podívat do jeřábnické kabiny. Z kabiny jsme viděli velkou betonovou propast plnou odpadků a dva obrovité ježky neboli jeřáby, které tahali odpad z propasti do kotlů. Pak jsme prošli celou budovu až do monitorovací místnosti. Všude tam byly televize a obrazovky a odtud se vše řídilo a kontrolovalo. Nakonec jsme se vrátili do přednáškového sálu a odevzdali helmy.

Michael Pavlík

RADOSTNÉ VÁNOCE, HODNĚ ŠTĚSTÍ, ZDRAVÍ A SPOKOJENOSTI VÁM VŠEM

přeje Na slovíčko